

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **B.**, zastúpeného JUDr. A., proti žalovanému **Ing. M.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu M. v konkurze, K., o zaplatenie 104 000 Sk, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 16 Cbi 35/03-110 zo dňa 27. novembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 4920 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 104 000 Sk, ako aj trovy konania vo výške 25 321 Sk. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 292 Sk.

V odôvodnení uviedol, že žalobca požadoval zaplatenie sumy 104 000 Sk z titulu dohodnutej odplaty po 4000 Sk mesačne (nájomné a úhrada za služby)

za prenájom bytu č. X. na N. ulici v K. na základe zmluvy o prenájme bytu, uzatvorenej dňa 7.11.2000 medzi žalobcom a bývalým správcom konkurznej podstaty úpadcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov Ing. V., Ing. J., Ing. L., ako aj listinnými dôkazmi, najmä: zmluvou o prenájme bytu zo dňa 7.11.2000, faktúrami žalobcu, špecifikovanými v žalobe na celkovú sumu 104 000 Sk, listom vlastníctva č. X. katastrálne územie K. na byt. č. X. súpisné č. X., nachádzajúci sa v obytnom dome postavenom na parcele č. X., protokolom o prevzatí bytu z 20.12.2002 a čestným prehlásením manželky žalobcu, výzvou na uhradenie záväzku z 12.12.2002, ako aj časťou konkurzného spisu 3K 18/00.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K 18/00 zo dňa 8.7.2000 bol na majetok dlžníka M. v likvidácii vyhlásený konkurz.

V konaní bolo preukázané, že žalobca uzatvoril so správcom konkurznej podstaty zmluvu o prenájme bytu po vyhlásení konkurzu. Ide o pohľadávku proti podstate v zmysle § 31 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Bolo preukázané aj to, že došlo k realizácii tejto zmluvy – k odovzdaniu bytu, a to odovzdaním kľúčov. Išlo o zmluvu uzatvorenú podľa § 12 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. a § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. zmluvný typ, pre ktorý zákon nepredpisuje písomnú formu. Zmluva bola uzatvorená písomne a jej predmetom bol prenájom bytu na N. ulici v K. pre potreby správcu. Byt bol v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho manželky E. Zmluvu uzatvoril sám žalobca, ktorý dodatočne predložil aj čestné prehlásenie manželky, že zmluva bola uzavretá po predchádzajúcej dohode s manželom. Súd preto nevyhovел námietke neplatnosti zmluvy, vznesenej žalovaným. Pokiaľ ide o námietku aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby, v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka boli na tento úkon legitimovaní obaja manželia, alebo ktorýkoľvek z nich.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dohodnutého nájomného a dohodnutú úhradu za služby, spojené s užívaním bytu v celkovej výške 104 000 Sk, ako pohľadávky žalobcu proti podstate. Jej režim uplatnenia na súde voči správcovi bol dodržaný v súlade s ustanoveniami zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu podania návrhu na konkurz. Žalobe bolo preto vyhovené.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie.

Uviedol, že predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. K. vzhľadom na ustanovenie § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní mohol predmetnú zmluvu uzavrieť len ako súkromná osoba. K uzavretiu zmluvy nemal súhlas súdu a ani veriteľa, pričom neexistuje dôkaz o tom, že prenajatý byt slúžil ako kancelária. Ďalej poukazuje na nedostatky v účtovnom vedení platieb, realizovaných na základe nájomnej zmluvy, ako aj personálnu prepojenosť jej subjektov. Nedostatočne bola skúmaná aj aktívna legitímácia žalobcu.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, prípadne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazuje na dôkazy, vykonané súdom prvého stupňa, z ktorých vyplýva opodstatnenosť žaloby. Je toho názoru, že správca konkurznej podstaty bol oprávnený nájomnú zmluvu uzavrieť. V konaní pred súdom prvého stupňa žalovaný vykonanie ďalších dôkazov nenavrhol.

Napadnuté rozhodnutie považuje za správne a navrhuje ho potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy 104 000 Sk, ako nájomného na základe zmluvy o prenájme bytu, uzavretej dňa 7.11.2000 medzi žalobcom ako prenajímateľom a predchádzajúcim správcom konkurznej podstaty úpadcu M., JUDr. V. ako nájomcom. Podľa článku II. zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a nájomný pomer vznikol dňa 8.11.2000. V článku III. bola výška nájomného

stanovená na sumu 1500 Sk mesačne s tým, že v nájomnom nie je zahrnutá úhrada za služby spojené s užívaním bytu, ktorá bola dohodnutá sumou 2500 Sk. Vymáhaná suma predstavuje nájomné a úhradu služieb spojených s užívaním bytu za obdobie 26 mesiacov.

Žalovaný v konaní namietal neplatnosť zmluvy o prenájme bytu, ako aj nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

Neplatnosť zmluvy namietal s poukazom na okolnosti jej uzavretia, ako aj ustanovenie § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je správca povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon, alebo mu ich uložil súd.

Ako vyplýva z dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa, v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by mali za následok neplatnosť predmetného právneho úkonu v zmysle § 39 Obč. zák. Pokiaľ žalovaný namieta porušenie povinností predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty pri uzavieraní zmluvy podľa § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní, uvedené ustanovenie upravuje zodpovednosť správcu za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré má správca stanovené zákonom, alebo mu ich uložil súd. Zodpovednosť správcu za vznik prípadnej škody podľa § 420 Obč. zák. však nie je predmetom konania.

Neobstojí ani námietka žalovaného, týkajúca sa nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že byt, prenájom, ktorý bol predmetom zmluvy, patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa § 145 ods. 2 Obč. zák. z právnych úkonov, týkajúcich sa spoločných vecí, sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že na podanie žaloby bol v danom prípade oprávnený ktorýkoľvek z manželov.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom do 31.7.2000 pohľadávkami proti podstate, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, sú aj nároky na náhradu nákladov spojených s udržiavaním a správou podstaty. Podľa odseku 1 uvedeného ustanovenia, pohľadávky proti podstate možno uspokojiť

kedykoľvek v priebehu konkurzného konania.

Keďže žalobcom uplatnená pohľadávka vznikla po vyhlásení konkurzu a predstavuje náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobe vyhovel. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 4920 Sk (odmena advokáta žalobcu za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 3, náhrada straty času za štyri polhodiny vo výške 1092 Sk podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 13. decembra 2007

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu